

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0183/2005

9. 6. 2005

ZPRÁVA

o dopadu půjček Evropského společenství v rozvojových zemích
(2004/2213(INI))

Výbor pro rozvoj

Zpravodajka: Gabriele Zimmer

PR_INI

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
EXPLANATORY STATEMENT	9
POSTUP	13

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o dopadu půjček Evropského společenství v rozvojových zemích (2004/2213(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise Radě a Evropskému parlamentu o půjčkách čerpaných a poskytnutých Evropskými společenstvími v roce 2003 (SEK(2004)1073) a na příložený pracovní dokument Komise (SEK(2004)1074),
- s ohledem na výroční zprávu za rok 2004 o rozvojové politice ES a vnější pomoci (SEK(2004)0536 a SEK(2004)1027),
- s ohledem na studii nazvanou „Evropská investiční banka a země AKT: jde o efektivní partnerství?“, kterou sestavil sekretariát Společenství národů,
- s ohledem na dokument Evropské investiční banky (EIB) nazvaný „Rámec hodnocení dopadu investičních projektů na rozvoj“,
- s ohledem na probíhající jednání týkající se přezkoumání mandátu Evropské investiční banky na poskytování úvěrů v zahraničí,
- s ohledem na externí studii „Dopad půjček poskytovaných na rozvoj Evropskou investiční bankou (EIB) v rámci dohody z Cotonou a v rámci mandátu ALA“¹, zadanou Výborem pro rozvoj,
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. ledna 2000 k porušování lidských práv v souvislosti s projektem na těžbu ropy a stavbu ropovodu v Čadu a Kamerunu²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 5. února 2002 k výroční zprávě Evropské investiční banky za rok 2000³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. listopadu 2002 k výroční zprávě Evropské investiční banky za rok 2001⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 22. dubna 2004 ke zprávě o činnosti Evropské investiční banky za rok 2002⁵,
- s ohledem na výsledky slyšení ve Výboru pro rozvoj dne 18. ledna 2005,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,

¹ Projekt č. EP/ExPol/B/2004/09/06.

² Úř. věst. č. C 304, 24.10.2000, s. 211.

³ Úř. věst. č. C 284 E, 21.11.2002, s. 111.

⁴ Úř. věst. č. C 25 E, 29.1.2004, s. 390.

⁵ Texty přijaté tohoto dne, P5_TA(2004)0371.

- s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj (A6-0183/2005),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská investiční banka (EIB) je s objemem půjček ve výši 40 miliard EUR největším veřejným poskytovatelem úvěrů na světě,
- B. vzhledem k tomu, že EIB působí ve více než stu rozvojových zemích ve Středozeří, v afrických, karibských a tichomořských státech (státy AKT), v Latinské Americe a v Asii a realizuje důležité rozvojové programy EU v oblasti Středozeří a ve státech AKT, i když způsoby poskytování úvěrů rozvojovým zemím nejsou stanoveny současným politickým mandátem,
- C. vědom si toho, že EIB v posledních letech vyvinula značné úsilí, aby vyhověla konstruktivním návrhům Evropského parlamentu,
- D. vzhledem k tomu, že EIB v současné době znovu posuzuje svoji politiku o veřejném přístupu k informacím, která musí brát v úvahu požadavky vyplývající z uplatňování Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v otázkách týkajících se životního prostředí,
- E. vzhledem k tomu, že EIB funguje jako nezávislá banka, která však má závazky ke svým akcionářům – 25 členským státům EU,
- F. vzhledem k tomu, že ve věci poskytování úvěrů mimo rámec EU dělá EIB vstřícný krok tím, že ve svém novém „Rámci hodnocení dopadu na rozvoj“ prakticky uplatňuje svou podporu zprávě o stavu životního prostředí za rok 2004 obsažené ve zprávě programu OSN UNEP o stavu životního prostředí a udržitelném rozvoji a rovněž vyjadřuje podporu rámci, kterým by se měly řídit finanční instituce při řešení environmentálních a sociálních aspektů financování projektů (tzv. „Equator Principles“), přinejmenším pokud jde o projekty v rámci investičního nástroje podle dohody z Cotonou,
- G. vědom si specifické míry rizik při poskytování úvěrů v řadě rozvojových zemí, s nimiž se EIB musí umět vypořádat,
- H. vědom si úsilí Evropské unie a mezinárodního společenství o to, aby uskutečňováním rozvojových cílů tisíciletí bylo konečně dosaženo rozhodujícího průlomu v rozvojové politice,
 1. děkuje EIB za její mimořádnou ochotu k dialogu a k poskytování informací;
 2. vítá jak skutečnost, že EIB podporuje cíle rozvojové politiky Evropské unie vytyčené v dohodě z Cotonou a stanovené v souladu s osmi rozvojovými cíli tisíciletí, tak skutečnost, že EIB podmiňuje poskytnutí úvěru důležitostí podporovaných projektů pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí, jak to vyplývá z jejího nového „Rámce hodnocení dopadu na rozvoj“ týkajícího se investičních projektů, požaduje však rozšíření těchto kritérií na veškeré projekty EIB v rozvojových zemích;
 3. vyzývá EIB, aby při vyhodnocování svých projektů používala také klíčové indikátory stanovené Komisí se zřetelem na rozvojové cíle tisíciletí a integrovala je do svého „Rámce hodnocení dopadu na rozvoj“; doporučuje EIB zřízení nezávislého oddělení pro

vyhodnocování projektů, jež by bylo odpovědné pouze správní radě banky, aby tím vyhověla standardům stanoveným multilaterálními rozvojovými bankami;

4. vyzývá Komisi, aby lépe začlenila EIB a plánování jejích projektů do plánovacích procesů Komise a členských států, a to v souvislosti se závazky přijatými v Barceloně a týkajícími se lepší koordinace a harmonizace opatření na podporu rozvojové politiky;
5. vyslovuje EIB uznání za podepsání dohody o spolupráci s Komisí a Světovou bankou v květnu roku 2004 a vyzývá EIB, aby zintenzivnila koordinaci cílů, kritérií a metodik také s evropskými rozvojovými finančními institucemi (EDFI) a spolupráci v rámci interaktivní sítě, aby bylo zaručeno, že financování prostřednictvím úvěrů od EIB je využíváno tak, aby doplňovalo opatření Komise a členských států;
6. chválí EIB, že spolu s deseti partnerskými evropskými rozvojovými finančními institucemi založila společnost European Financing Partners S.A. a vyzývá ji, aby usilovala o další projekty společného financování s jinými rozvojovými finančními institucemi a zejména zvažila způsoby sdílení rizika, včetně převzetí prvního rizika rámce pro čerpání úvěrů;
7. doporučuje, aby Komise a EIB navrhla Radě a Parlamentu nový integrovaný přístup a organizaci pro programování a poskytování vnější pomoci EU, v rámci přípravy budoucích finančních výhledů EU a poskytování dalších pravomocí pro operace EIB v zahraničí; tento návrh by měl umožnit optimální využití potenciálních synergií mezi lidskými a finančními zdroji Komise, EIB a dvoustranných rozvojových agentur a být zaměřen na posilování celkové efektivity, soudržnosti, průhlednosti a celkového zviditelnění vnější pomoci EU, zejména pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí;
8. chválí EIB, že v kontrolní fázi monitorování projektů již zohlednila pozice nevládních organizací a veřejnosti, vyzývá ji však, aby tuto konzultaci v zájmu zvýšení místní spoluúčasti a příznivého přijetí projektu prováděla již ve fázi předcházející schvalování úvěru a výsledky této konzultace pro Komisi a členské státy doložila;
9. chválí EIB, že do svého postupu přípravy projektů zahrnula hodnocení dopadu na životní prostředí a zprávu o dopadu na životní prostředí, naléhavě však doporučuje zohlednit také – v projektové dokumentaci relevantní pro schvalovací řízení – důsledky investice týkající se sociální politiky a politiky zaměstnanosti, aby byly dodrženy ukazatele rozvojových cílů tisíciletí;
10. vyzývá členské státy, jakožto akcionáře banky, aby EIB poskytly mandát pro provádění politiky rozvoje vhodný k dosažení rozvojových cílů tisíciletí v regionu ALA a aby se distancovaly od priority až do nynějška věnované vnější ekonomické pomoci;
11. vyzývá Radu, aby zvýšila objem financování pro činnost EIB v regionu ALA, a očekává, že EIB při posuzování angažovanosti v tomto regionu upřednostní ekonomicky slabší země;
12. doporučuje, aby EIB rozšířila svůj strategický dokument nazvaný „Financování projektů na rekonstrukci a obnovu po přírodních katastrofách“ tak, aby zahrnoval i regiony mimo Unii a kandidátské země na přistoupení, a doporučuje Radě a Komisi, aby poskytly EIB

pravomoci týkající se mimořádné pomoci, který by bance umožnil poskytovat účinnou a pro region vhodnou podporu výstavby, nezávisle na kritériích, jež jsou v současné době stanovena pro zahraniční hospodářskou pomoc, například v regionu ALA;

13. vyzývá Radu a Komisi, aby poskytly nezbytné prostředky k tomu, aby finanční prostředky poskytované EIB na podporu rekonstrukce a obnovy po katastrofě způsobené vlnami tsunami mohly být řádně přidělovány podle kritérií Mezinárodní agentury pro rozvoj (IDA);
14. vyzývá Komisi, aby společně s EIB vstoupila v jednání s MMF s cílem umožnit financování projektů týkajících se služeb obecného zájmu ve veřejném sektoru v rozvojových zemích, aby bylo dosaženo pokroku v oblasti financování služeb obecného zájmu z veřejných zdrojů a vytvořily se tak podmínky pro investice ze soukromého sektoru;
15. vyzývá EIB, aby více využívala nástroj pro dotování úroků stanovený v dohodě z Cotonou a umožnila tak zadluženým rozvojovým zemím s výhodou užívat investic v oblasti veřejných služeb obecného hospodářského zájmu;
16. vyzývá EIB, aby aktualizovala své sektoriální cíle, pokud jde o úvěrovou politiku vůči rozvojovým zemím, zejména v oblastech energetiky, lesního hospodářství, dopravy, vodního a odpadového hospodářství, a aby zohlednila svou analýzu uvádějící důvody, proč se soukromí investoři stahují z těchto oblastí;
17. doporučuje zřízení rozpočtové položky EIB pro transfer znalostí a technické pomoci;
18. očekává, že EIB na základě pozitivních zkušeností ze svých prvních projektů podstatně zvýší svou angažovanost v oblasti poskytování mikropůjček a bude přitom podporovat zejména zapojování žen do hospodářské činnosti; vyzývá EIB, aby se při tom řídila doporučeními konzultační skupiny pro pomoc chudým (CGAP) vydanými ve spolupráci s Komisí;
19. požaduje, aby EIB poskytovala ve větší míře úvěry v domácích měnách a prozkoumala možnosti, jak podpořit domácí měny prostřednictvím své angažovanosti;
20. vyzývá Komisi, aby ještě před koncem roku 2005 vypracovala studii vyhodnocující, zda by EIB mohla získat vydáním eurobondů – srovnatelných s americkými státními dluhopisy – významné zdroje, které by umožnily větší zapojení EIB při dosahování cílů rozvojové politiky;
21. žádá EIB o rychlé zadání realizační studie pojednávající o tom, zda je možné v Africe, Asii a Latinské Americe zřídit regionální fondy – srovnatelné s Asijským rozvojovým fondem navrženým japonskou vládou – prostřednictvím počátečního financování v euro a vlastnictví akcií ze strany EIB;
22. očekává, že EIB bude dále zdokonalovat své směrnice pro poskytování úvěrů soukromému sektoru, které by měly vycházet z dodržování lidských práv, environmentálních a sociálních standardů odpovídajících stávajícím mezinárodním standardům, dodržování pracovních standardů MOP a případně směrnic OECD pro

nadnárodní podniky, a očekává rovněž, že EIB bude sledovat dodržování těchto směrnic;

23. Vyzývá EIB, aby připojila svoji studii „Rámec hodnocení dopadu investičních projektů na rozvoj“ k mezinárodním standardům hodnocení rozvoje a aby usnadnila začlenění připomínek Evropského parlamentu a mezinárodní občanské společnosti do tohoto revizního postupu;
24. vyzývá EIB, aby zejména nepodporovala ty projekty, které vedou k ničení přírodního životního prostředí, přispívají k ilegálnímu drancování přírodních zdrojů, jsou spojeny s výrobou látek, které jsou nebo mají být v EU zakázány, nebo financují výstavbu přehrad, které neodpovídají požadavkům Světové komise pro přehrady (WCD); vyzývá EIB, aby dodržovala doporučení zakotvená v kontrolních zprávách o těžebním průmyslu Světové banky (z ledna 2004);
25. vyzývá EIB, aby zajistila, že její půjčky v regionech ALA a AKT budou doprovázeny opatřeními ke zlepšení jejich environmentální udržitelnosti, mimo jiné prostřednictvím:
 - financování projektů ve všech čtyřech „environmentálních“ kategoriích EIB zahrnujících zejména projekty na ochranu přírodního životního prostředí;
 - posouzení všech hydroenergetických projektů na počátku jejich realizace z hlediska směrnic Světové komise pro přehrady (WCD);
 - v souladu s rozvojovými cíli tisíciletí nárůst objemu poskytnutých úvěrů v odvětví vodního hospodářství ze současných 3 % (pokud jde o země AKT) a 8 % (země ALA) na nejméně 20 % svého regionálního úvěrového portfolia, zejména prostřednictvím úvěrů poskytnutých místním společnostem na udržitelné mikroprojekty;
 - nárůst objemu poskytnutých úvěrů na projekty obnovitelné energie v regionech AKT a ALA odrážející globální závazek EIB dosáhnout 15 % úvěrů na obnovitelné energie z celkového energetického portfolia do roku 2006 a 50 % do roku 2010;
26. vyzývá Komisi, aby podpořila nárůst objemu půjček EIB na projekty týkající se životního prostředí v regionech ALA a AKT poskytováním úrokových dotací ve výši 3 %, jak je to úspěšně používáno v rámci programu MEDA, a poskytováním úrokových dotací ve výši 5 % na energetické projekty nových obnovitelných zdrojů energie;
27. požaduje, aby EIB zavedla efektivní opatření proti korupci a praní špinavých peněz a aby se v rámci komplexní antikorupční politiky zavázala, že bude podporovat pouze smlouvy, které vycházejí z otevřeného a transparentního jednání a které zavazují klienty EIB v rozvojových zemích, aby doložili, že disponují adekvátními systémy vnitřní kontroly k odhalování úplatkářství a korupce; dále požaduje, aby EIB prozkoumala všechna obvinění týkající se korupce a předávala je příslušným orgánům a uplatňovala příslušné sankce vůči těm, kteří z ní byli obviněni;

28. vyzývá EIB, aby pokračovala v přetváření svého revizního odboru na nezávislý mechanismus zabývající se stížnostmi, na který by bylo možné se obrátit se stížnostmi ohledně jakýchkoli požadavků při schvalování projektů, aniž by bylo nutné obracet se na evropského ombudsmana, a tím by byl otevřen nejen občanům EU, ale také lidem, kterých se týkají projekty financové EIB v rozvojových zemích;
29. vyzývá EIB, aby při poskytování úvěrů v rozvojových zemích používala méně konzervativní strategii řízení rizika, které může ošetřit tím, že výnosy z projektů, které financuje z prostředků poskytnutých členskými státy na rozvoj, bude převádět do rizikového fondu, aby bylo možné financovat více projektů s velmi vysokým rizikem; vyzývá EIB, aby u projektů s vysokým rizikem financovaných z prostředků Společenství, využívala nástroj podřízených rámců pro čerpání úvěrů;
30. vyzývá EIB, aby ve své činnosti – pokud jde o transparentnost projektů, na něž je poskytována podpora – postupovala stejně jako Mezinárodní finanční sdružení (IFC);
31. vyzývá EIB, aby si za účelem co nejlepší podpory malých a středních podniků zřídila zastoupení přímo na místě, a k tomu účelu v budoucnu zcela vyčerpala zdroje, které jí budou poskytnuty k řízení investičních nástrojů, a aby dodatečně zvažila zprostředkování úvěru pro tento okruh klientů prostřednictvím institucí fungujících jako zúčtovací ústav a složených z externích expertů, aby umožnila příjemcům úvěru využívat výhodné podmínky – mající charakter skutečné investiční banky působící v segmentu rizikového kapitálu – a zároveň poskytovat zvláštní úvěrové linky na podporu místního soukromého bankovního sektoru;
32. doporučuje zahájení trvalého dialogu mezi Výborem pro rozvoj a EIB;
33. vyzývá Komisi, aby Parlamentu a Radě každoročně podávala zprávu o úspěších, kterých dosahují programy prováděné v koordinaci s EIB se zřetelem na rozvojové cíle tisíciletí;
34. vyzývá Komisi, aby Parlamentu předložila do září 2005 předběžnou zprávu o stavu jednání týkajících se přezkoumání mandátu Evropské investiční banky pro úvěrové operace v zahraničí;
35. Vyzývá Komisi, aby do konce roku 2005 zpracovala studii o finančních, politických a právních možnostech posílení pravomocí a úvěrových operací EIB v oblasti rozvoje zřízením zvláštního úvěrové složky, jakožto specifického subjektu v rámci skupiny EIB, a měla na zřeteli fakt, že je nutno udržet rating skupiny EIB na úrovni AAA;
36. vyzývá Radu a Komisi, aby podporovaly požadavky Parlamentu týkající se EIB;
37. pověřuje svého předsedu, aby doručil toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, Evropské investiční bance, Radě AKT-EU, Organizaci spojených národů a Světové bance.

EXPLANATORY STATEMENT

In its 2004 Annual Report on EC Development Policy and External Assistance, the European Commission states that the European Union and its Member States declare their clear support for the United Nations' Millennium Development Goals. In addition to their other instruments for financing development policy, the EU Member States have at their disposal a credit instrument, in the form of the European Investment Bank (EIB), that is the envy of the world.

The EIB proudly describes itself in its promotional material as the EU's 'policy-driven bank'. However, in the EIB's activities outside the European Union, recent developments in the development policy objectives set by the countries that are the Bank's shareholders have not had the requisite effect.

The agreement reached on the Millennium Development Goals in September 2000 was intended to be a historical contribution to harmonising and increasing the efficiency of worldwide development activities. When the achievements to date are analysed at a United Nations conference in September 2005, the EIB will also have to answer questions about the contribution that it has made towards the attainment of the objectives shared by all.

It is true that the EIB views its contribution to fighting poverty, a task conferred on it with respect to the ACP States by the Cotonou Agreement, principally in stimulating investment in the private sector. It rightly states that it does not even have a development policy mandate for the ALA (Asia and Latin America) region, but it is becoming active there, principally on the basis of criteria relating to external economic support.

However, it is in keeping with the will of the Member States, as expressed in the agreements reached over the MDGs, that activities supporting the private sector should not be carried out in isolation but placed in the context of attaining all the objectives. The EIB currently lacks the means to measure the efficiency of its lending activities against these objectives. As a result, the Bank is failing to live up to the efforts of the Commission, which has identified a set of 10 main indicators to help evaluate MDG-oriented projects from the 48 indicators included in the MDGs.

There is also a lack of coordination between the EIB's development activities and those of the Commission and of the Member States. The effect in practice is that these uncoordinated activities prove counterproductive. The Bank, the Commission, the Member States, the European Parliament, the representatives of the countries targeted and NGOs should, in future, all sit at the same table in order to achieve the important objective of harmonising and increasing the efficiency of development policy measures.

Measures must also be tailored to the experience acquired since the signing of the Cotonou Agreement. Strict emphasis on developing income from private investment, as is still expressed in the Agreement, has proved ineffective, particularly in the area of services of general interest. The EIB itself considers that there has been a widespread withdrawal of investors in the water and electricity sectors in the interim. Attainment of the Millennium Goal of halving the number of people without access to clean drinking water by 2015 will be possible only if the public sector is given responsibility for provision and put financially in a position to do so.

The Bank rightly indicates that IMF conditions generally make it impossible to finance projects in the public sector. Therefore, it is a matter of urgency for investments for services of general interest to be taken from the IMF's calculation of national budgets. If the people dying as a result of a lack of clean drinking water were customers of major life assurance companies, there would perhaps already be a greater readiness to ignore the assessment criteria.

Particularly in the water sector, the EIB's experts recommend mixed financing packages as the best way forward, made up of loans and cofinancing from donor countries. Positive results in this area have been achieved by Germany's *Kreditanstalt für Wiederaufbau* [Credit Institution for Reconstruction].

A mixed package made up of repayable and non-repayable loans, comparable with support for projects on the basis of IDA criteria, would also be required in order to maximise the efficiency of EIB activities in exceptional situations, such as reconstruction measures after natural disasters. A topical example is the need for the world to show its solidarity and ability to act effectively in the aftermath of the tsunami disaster. The European Union wants the EIB to make EUR 1 billion in project funding available for essential reconstruction in the affected region. However, considerable structural obstacles currently hamper the development of this funding. While the ALA III mandate allows the EIB to act in the region, the projects that it supports in so doing must serve European economic interests or involve European firms. It would be a political scandal if the EU were manifestly to line its own pockets on the back of loans for the region granted through measures of external economic support. Only an extension of the ALA mandate to include development policy goals or the creation of a special emergency aid mandate can avert such a scandal.

Another central obstacle to the deployment of available EIB funds in the countries affected is the deplorable state of affairs whereby countries that want to accept these funds will have their international credit rating lowered as a result, thereby making future loans more expensive. This report therefore recommends that a mixed financing package based on the IDA criteria be used generally in disaster situations in order to allow the intended transfer of funds to take place at all. The Commission must not, of course, make the money required for this available by transferring it from funding earmarked for other poor regions.

In order to create an opportunity out of the tsunami crisis, the resources and measures identified as necessary in this connection must be combined in a new emergency aid mandate which incorporates the EIB's past wisdom and experience as set out in its strategy paper 'Funding of reconstruction and restoration projects following natural disasters'.

However, improvements can and should also be made to the current EIB project cycle, although this report readily acknowledges that the EIB has made great efforts in this area in recent years and has made good progress. Particularly worthy of praise in this area is the integration of the environmental impact assessment and the environmental impact statement in the project authorisation process, as well as the planned analysis of questions posed by NGOs and by the public. This last point, however, still seems to have too little impact in practice. In general, consultation of people in the region and the structures involved, as well as of experts from NGOs working in the region and beyond, should take place earlier in the project cycle.

This would also be helpful for participatory project devising and evaluation, an aspect of development aid generally viewed as being of decisive importance. To do so would help issues related to evaluating the consequences in terms of social affairs and employment to be integrated from an early stage. Such questions are understood in this report to involve specifically the evaluation of consequences for women in terms of employment policy and social affairs and the consequences for children in terms of social affairs and education policy. The EIB's project cycle currently fails to include any statement whatsoever about those consequences, but it is vital in the context of the MDG criteria. By taking greater account of regional participation in the profits that result from investment, the EIB would be able to counter the justified criticisms that have been expressed not least by the European Parliament with regard to support for the Chad/Cameroon pipeline project, for example.

Projects of this kind should, however, disappear completely from the EIB's financing list, in particular in response to the findings of the World Bank report 'Extractive Industry Review' of January 2004.

After all, the Millennium Development Goals will not be the only basis for the EIB's financing criteria in the 21st century. The wealth of knowledge provided by expert rounds of the World Commission on Dams (WCD) and by institutions such as the International Labour Organisation (ILO), by regional UN commissions (UNECA and others), by the OECD and its guidelines for multinational enterprises or by the United Nations and its agencies should be reflected in the lending guidelines followed by a modern EIB. If the EIB is unwilling to employ its own staff qualified in these subject areas, it should consider making use of external expertise to revise its guidelines accordingly.

Cooperation with external expertise seems currently to be generally underdeveloped at the EIB in comparison with commercial banks or indeed with other development banks. This poses considerable problems for the Bank with regard to evaluating projects using the yardsticks referred to in this report. In particular, the global support instrument seems to escape evaluation to a large extent. This creates the impression in target countries that, while the instrument may be suited to financing the development of the private banking sector, it is not suitable for making available the investment resources to small and medium-sized undertakings in the Caribbean region, for example, on the favourable terms originally intended. If more successful work is to be done in future to attain the last-named objective, it would be advisable to set up a clearing house, consisting of regional and independent experts, in each of the regions receiving support, which would accompany the development of every project cycle from its launch to the evaluation of its success. Such an agency could also be of enormous significance in the important area of combating corruption.

In striving to increase the level of effectiveness of the European Community's lending activities in developing countries, as well as the level of effectiveness of its most important instrument, the EIB, this report welcomes the excellent dialogue with the EIB and the EIB's exceptional willingness to share information during the consultations, and strongly supports the consistent development of cooperation between the European Parliament and the EIB.

Forthcoming stages of this cooperation are the conference evaluating the MDGs in September 2005 and the planning of Community activities for North-South cooperation for the budgetary period 2007-2013. In addition, it would be advisable to ensure that academic expertise and

expertise from NGOs specialising in development are better integrated in this constructive dialogue. If that were to be done, this report could mark the beginning of increased cooperation between the EIB and other important actors on the development cooperation stage.

POSTUP

Název	Dopad půjček Evropského společenství v rozvojových zemích		
Číslo postupu	2004/2213(INI)		
Základ v jednacím řádu	Článek 45		
Příslušný výbor Datum, kdy bylo na zasedání oznámeno udělení svolení	DEVE 18.11.2004		
Výbor požádaný (é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání			
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	BUDG 31.1.2005		
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání			
Návrh(y) usnesení začleněný(é) do zprávy			
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Gabriele Zimmer 6.10.2004		
Předchozí zpravodaj(ové)			
Projednání ve výboru	18.1.2005	15.3.2005	6.6.2005
Datum přijetí	6.6.2005		
Výsledek závěrečného hlasování	pro:	26	
	proti:	1	
	zdrželi se:	0	
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Margrete Auken, Danutė Budreikaitė, Alexandra Dobolyi, Michael Gahler, Hélène Goudin, Jana Hybášková, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Józef Pinior, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Margrietus van den Berg, Anna Záborská		
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	John Bowis, Milan Gaľa, Ana Maria Gomes, Bernard Lehideux, Manolis Mavrommatis, Karin Scheele, Zbigniew Zaleski, Gabriele Zimmer		
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	Syed Salah Kamall, Carl Schlyter		
Datum předložení – A6	9.6.2005	A6-0183/2005	